

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.427 van 18 mei 2017
in de zaak A. 221.984/XIV-37.389**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Vanbesien
 kantoor houdend te 2222 Itegem
 St. Guibertusplein 14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 april 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 185.146 van 5 april 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 24 april 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 6 van het EVRM is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker herhaalt in zijn eerste middel de grief die hij ook voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, met name dat twee processen-verbaal uit 2015 zich niet in het administratief dossier bevinden en hij geen adequate verdediging heeft kunnen voeren. In het bestreden arrest stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenwel vast dat verzoeker blijk geeft op de hoogte te zijn van die processen-verbaal en de gevolgen die eraan werden gegeven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook op wettige wijze te besluiten dat “verzoeker geen belang heeft bij de kritiek dat voornoemde twee pv’s zich niet in het administratief dossier bevinden”. In de mate dat verzoeker thans stelt dat deze twee processen-verbaal een centraal element uitmaken in het betoog van de verwerende partij, mist zijn bewering feitelijke grondslag nu de aanvankelijk bestreden beslissing is gebaseerd op vijftien correctionele veroordelingen en ettelijke processen-verbaal. Wat betreft het telefoongesprek van het bestuur met de politie op 20 januari 2017, bevindt het synthesedocument van dat gesprek zich wel degelijk in het administratief dossier. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wordt in het bestreden arrest nergens gesteld dat ook het proces-verbaal waarnaar in dat gesprek wordt verwezen zich in het administratief dossier zou bevinden. In de mate dat verzoeker zich beroept op een schending van artikel 39/59, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) moet worden opgemerkt dat deze bepaling enkel toepassing vindt in het geval dat de verwerende partij het administratief dossier laattijdig toestuurde, hetgeen te dezen niet het geval is.

Het eerste middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. Zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd gesteld, is artikel 6 van het EVRM niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen schending aangevoerd van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en vermag dit niet voor het eerst te doen in de graad van administratieve cassatie. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien mei tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams